

vajjon tanácsos-e egy újabb lépést tenni. — Kéri a főrendiházat, hogy ne fogadja el Hadik módosítását.

A miniszterelnök után gróf Vay Ádám áll szólásra. Zselénszky Róberttel polemizál, majd elnök szavazás alá bocsátja gróf Hadik János indítványát. A főrendiház nagy többséggel elfogadta a miniszterelnök jelentését és elvetette a Hadik-féle javaslatot.

Gróf Széchenyi Aladár az Omge kérvényének ismertetésénél azt mondja, hogy a hitbizománynak ott, ahol az a magyar nép terjeszkedését, szaporodását és erősödését

gátolja, nincsen létjogosultsága. Ha bankhitbizományok lesznek, megszűn a kötött föld minden rossz tulajdonsága és a magyar népre a jobbágykorszaknál rosszabb idők következnek.

Ullmann Adolf gróf Széchenyi Aladár-al polemizál, utána gróf Keglevich Gábor a többtermelésről beszél. Bárány Gyula földművelési miniszter és Jankovich Béla kultuszminiszter reflektálnak az elhangzottakra.

A főrendiház ülése délután fél 2 órakor véget ért.

Felterjesztés a városok közellátásának javítása érdekében

— A városok kongresszusa az Országos Közélemezési Hivatalhoz. —

(Saját tudósítónktól.) Néhány nappal ezelőtt közölte a *Délmagyarország*, hogy a magyar városok országos kongresszusának állandó bizottsága legutóbbi ülésén elhatározta, hogy az ideai gabonatermés lefoglalása és felosztása, a lakosságnak zsirral való ellátása, illetve a sertéshizlalás országos megszervezése, a tejellátás, végül a zöldségfélék kötelező termelése és a burgonya kiutalás körül tapasztalt helytelen eljárás ügyében fölterjesztést intéz az Országos Közélemezési Hivatal elnökéhez. A fölterjesztés elkészült és azt kivonatolva az alábbiakban ismertetjük:

A fölterjesztés első részében a közszükségleti cikkek fejkvótáival foglalkozik. Rámutat, hogy az O. K. H. a városok eddigi lisztkontingensét leszállította s ezzel a lisztjegy után élő városi lakosság helyzetét rendkívül súlyosbította. Az állandó bizottság felszólalásának célja az, hogy a lisztadagok leszállítását ne bizzák egyes helyi hatóságokra, hanem országos rendelettel terjessék ezt ki az ország minden lakosára. Vagyis a gabona fejkvóta ne törvényhatóságoktól változzék, hanem országosan állapítsák azt meg, azonban foglalkozási ágak szerint differenciálódva. Sőt szükségesnek tartja a bizottság minden közszükségleti cikknél a fejkvótának országosan történő megállapítását.

Ezután arra a helytelen intézkedésre mutat rá, mely tiltja hogy a törvényhatósági joggal felruházott város lakossága vásárolhasson gabonát a vármegye területén. Ha már a lakosság részére nem engedélyezték a gabona bevásárlását, legalább a város mint testület vásárolhasson be gabonakészletet. Különben célszerűnek tartaná, ha az állam a termésnek csak azt a részét foglalná le, amely meghaladja az illető megye szükségletét.

Pétervár még mindig lázong.

STOCKHOLM, március 21. Pétervárott minden téren gyűléseket tartanak, tüntetnek a mostani kormány ellen és a szociálista párt programja mellett. Mivel a hangulat határozottan a дума ellen fordul, a végrehajtó bizottság gátat akar vetni a tüntetéseknek, de nem megy semmire, mert Pétervárott most a rendőrség csupa diákból áll s ezeknek az új rendőröknek nincs tekintélyük. A дума jóléti bizottsága felhívást bocsátott ki a munkásokhoz, hogy álljanak ismét munkába. A szózatnak nem volt foganatja, egyetlen egy gyárban sem dolgoznak még és csak nagyon kevés üzlet van nyitva. A jóléti bizottság most újabb felhívást bocsátott ki. A munkások között temérdek lázító röpirat forog közökézen. Ezek a röpiratok olyan gyanús tartalmuak, hogy valószínűleg az el-

mozdított volt kormány párthiveinek konyhájáról kerültek ki. A fővárosban nagyon bizonytalan s ezért ideges a hangulat. A katonák az utcákon nem tisztelegnek felebbvalóik előtt, minden fegyelem felbomlott a helyőrségi csapatokban. A zavargások kitörésétől kezdve hivatalos jelentések szerint négyezer embert öltek meg és a sebesültek száma hétezerenél is több volt.

Az új orosz igazságügyminiszter háborus programja.

Rotterdam, március 21. A Daily Telegraph pétervári levelezőjének Kerenszki igazságügyminiszter kijelentette, hogy Konstantinápoly nemzetközivé tételének és Lengyelország függetlenségének, illetve, továbbá szükségesnek tartja, hogy Örményország Oroszország védelme alatt autonómiát kapjon s Finnország alkotmányát állítsák helyre.

A szegedi tejmezéria.

— Cukorért és petróleumért adnak csak tejet. —

(Saját tudósítónktól.) A tejellátás gyökeres rendezéséről a háború alatt nem egy ízben esett szó. Tejértekezletekre, panaszokra, tervekre, indítványokra, interpellációkra több tintát és nyomdafestéket elpazaroltunk, mint ahány liter víz van Szeged egy eszterdei tejtermelésében s az eredmény az, hogy már nemsokára bekövetkezik a tejkérdés végleges és leggyökeresebb elintézése: egyáltalában nem lesz tej Szegeden, még egy liter sem. Balogh Károly tanácsos, az élelmezési hivatal vezetője, igen értékes tervet dolgozott ki a tejmezériák megszüntetésére. Erről a tervről, melynek lényege az, hogy a Központi Tejesarnok üzemét hatósági kezelés alá venni s a tejesarnok szervezetét mint az élelmezési hivatal egyik osztályát állítani be, már többször írtunk. Néhány hete, sőt hónapokról is lehet szó, hogy ez történt és azóta nem történt más egyéb. Pedig minden csak egy mevettségesen kis dologon fordul meg, azon, hogy a város *rendes helyiséget adjon az élelmezési hivatalnak*, mert a mai két éléskamrából és egy pajtából álló helyiségében lehetetlen újabb osztályt beállítani.

Nem hisszük, hogy lenne még egy élelmezési kérdés, melynek megoldása oly sürgős lenne, mint a tejkérdés megoldása. Eltekintve attól a néhány száz liter tejtől, mely a közönség egy kis töredékének biztosan rendelkezésére áll, ma nincs Szegeden állandó mennyiség. *A behozott litelek száma napról napra fogy*, csak az ára növekszik. A tejtermelők már annyira tulmérészek lettek, hogy hallottunk eseteket, mikor egy liter tejért két koronát kértek. Ez még nem mindennapi ár, de azt hisszük, hogy hamarosan azzá lesz. Ma a tej rendes piaci ára egy korona és egy korona husz fillér, míg a maximális ára palackokban házhoz szállítva 70 fillér. A piacon azonban nincs maximális ár, csak ha rendőrtűnik fel a látóhatáron, de viszont ekkor megszűnik a tejeladás.

A legszemérmertlenebb uzsorát azok a tanyaiak üzik, akik régi, évtizedes vevőiknek házhoz szállítják a tejet. Ezek már valamilyen nyien az *egy korona husz filléres* ár körül cinkálnak és nem csinálnak belőle lelkiismereti kérdést, ha ötletszerűen, pusztán egyszerű, de nemes elhatározásból elhatolnak az egy korona negyven fillérig. Ezek a derék és jószágos szívű teremtmények azonban egyéb módját is ismerik az uzsorának. Nem elégszenek meg a maximális ár kétszeresével, hanem más követelésekkel is előállnak. Cukrot és petróleumot követelnek s csak annak adnak tejet, aki az ellenértéket cukorban és petróleumban fizeti ki. És a legmegdöbbentőbb uszora, hogy nemcsak a tej árát, hanem a cukorért és petróleumért is ők szabják meg. Egy uriaszony, hogy beteg gyermekének tejhez jusson, *kénytelen volt az egész hónapra kapott cukormennyiségét odaadni a tejhordó asszonyának*, aki egyszerűen ráfogta, hogy a cukor kilója most nyolcvan fillér és két liter tejet adott két kiló cukorért.

Mindezeket a bajokat enyhíteni tudná az, ha az élelmezési hivatal kezébe vehetné a tejellátást. Így gondoskodni lehetne róla, hogy a termelők a tejet más célokra fel ne használhassák, más városba el ne szállíthassák, az viszont a közönség kötelessége, hogy az uzsorát ne segítse elő és ne támogassa, hanem minden esetben a rendőrséghez forduljon. Ma azonban éppen a közönség önzése az, mely szilárd alapot ad az uzsora talajára alá. Nincs olyan magas ár, melyet meg ne adnának és viszont nincs olyan magas ár, melyet a termelőknek ne lenne jó szívük elkérni.